

Мақомоти ҳудуди андоз

«Оид ба тарҳи харочот вобаста ба хариди мол (кор, хизматрасонӣ) аз шахсони воқеӣ»

Кумитаи андози назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон бо мақсади дуруст ба ҳисоб гирифтани хароҷотҳои тарҳшаванда ҳангоми хариди мол (кор, хизматрасонӣ) аз шахсони воқеӣ, ки дар мақомоти андоз ҳамчун соҳибкори инфиродӣ ба қайди давлатӣ гирифта нашудаанд, мактуби дастурии мазкурро барои назорат ва таъмини иҷро ирсол менамояд.

Тибқи талаботи қисмҳои 1 ва 2 моддаи 190 Кодекси андоз аз даромади умумӣ тамоми хароҷоти тасдиқшудаи воқеан анҷомдодаи марбут ба давраи ҳисоботии бо гирифтани чунин даромад алоқаманд, ки дар Кодекси андоз ва (ё) дигар санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ пешбинӣ гардида, ба Кодекси андоз муҳолифат намекунанд ва бо ҳуҷҷатҳои ба таври дахлдор ба расмият дароварда шудааст, тарҳ карда мешавад.

Дар асоси муқаррароти қисми 3 моддаи 190 Кодекси андоз ҳуҷҷати тасдиқкунандаи хароҷот инчунин шартномаи граждании ҳуқуқӣ мебошад, ки хусусияти хароҷоти андозсупорандаро ифода мекунад ва мақсаднокии иқтисодии онро шарҳ медиҳад.

Мутобиқи моддаи 2 Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи баҳисобгирии муҳосибӣ ва ҳисоботи молиявӣ» ҳуҷҷатҳои аввалияи баҳисобгирӣ ин ҳуҷҷатҳои шаҳодатдиҳандаи амалиёт ё рӯйдодҳои ба анҷомрасида ё ҳуқуқи ба анҷом расонидани он дар ҳомилҳои қоғазӣ ва электронӣ, ки дар асоси онҳо баҳисобгирии муҳосибӣ сурат мегирад, ба ҳисоб мераванд.

Инчунин, тибқи талаботи моддаи 12 Қонуни мазкур тамоми амалиёти хоҷагидорӣ, ки ташкилот онро анҷом медиҳад, бояд бо ҳуҷҷатҳои дахлдор ба расмият дароварда шаванд. Ин ҳуҷҷатҳо ҳуҷҷатҳои аввалияи баҳисобгирӣ буда, дар асоси онҳо баҳисобгирии муҳосибӣ сурат мегирад.

Ҳуҷҷатҳои аввалияи баҳисобгирӣ ба шарте қабул карда мешаванд, ки онҳо аз рӯи шакли тасдиқкардаи мақоми ваколатдори давлатӣ тартиб дода шуда, маълумоти ҳатмӣ доир ба номгӯи ҳуҷҷат, рақами ҳуҷҷат, санаи тартиб додани ҳуҷҷат, номи шахсони анҷомдиҳандаи амалиётҳои хоҷагидорӣ, мундариҷаи амалиёти хоҷагидорӣ, воҳиди ченаки амалиёти хоҷагидорӣ, насаб, ном ва номи падар, имзои шахсии онҳо ва рақами мушаххаси андозсупорандаро дар бар гирифта бошанд.

Яъне, бо мақсади муайян намудани асоснокии хароҷотҳои тарҳшаванда, ҳуҷҷати тасдиқкунандаи хароҷот бояд сана, маблағ, хусусияти амалиёт ва иштирокчиёни онро дар бар гирад.

Бинобар ин, андозсупорандагонро зарур мебошад, ки ҳамагуна хариди мол (кор, хизматрасонӣ)-ро аз шахсони воқеӣ бо шартномаҳои граждании ҳуқуқӣ, тибқи муқаррароти дар боло зикршуда ба расмият дароранд.

Ҳамзамон, ба инобат гирифта шавад, ки мутобиқ ба талаботи қисми 8 моддаи 192 Кодекси андоз тарҳ нисбат ба хароҷоте, ки барои шахси воқеӣ дар шакли музди меҳнат пардохт шуда ва ё даромади умумии шахси воқеӣ, ки аз фаъолияти ба қори кироя ё фаъолияти соҳибкорӣ мансубнабуда, манфиат ҳисобида шуда, бо андоз аз даромад андозбандӣ намешавад, иҷозат дода намешавад.

Бо назардошти гуфтаҳои боло, мақомоти ҳудудии андоз вазифадор карда мешавад, ки муҳтавои мактуби мазкурро ба маълумоти андозсупорандагон расонида, ҳангоми қабули эълонияҳои андоз аз даромади шахсони ҳуқуқӣ риояи талаботи онро таъмин намояд.

Раис

Н.Давлатзода